

תיאטרון
באר-שבע

קצר

מחזה קומי-טראגי
על הורות, טעויות ואהבה

מאת נועה לזר-קינן
בימוי רוני ברודצקי

קצר

מאת **נועה לזר-קינן**
בימוי **רוני ברודצקי**

תנועה **טל קון**
תאורה **עדי שמרוני**
עוזר במאי **אדם ליטאור-מור**

עיצוב תפאורה ותלבושות **שי אהרון**
מוזיקה מקורית **תומר כץ**
דרמטורגיה **שחר פנקס**

בהשתתפות **מולי שולמן ואפרת ארנון**

באמצע היום דדו, סופר ילדים מצליח, מקבל מנתי, אשתו, הודעה שהיא לא חוזרת היום. מאוד לא אופיני לנתי. נתי, שלא שוכחת כלום, שזוכרת את הקודן בבניין של כל החברים, שלכל קופסת פלסטיק יש לה מכסה, זו שמנהלת את הבית, אותו ואת הילדים, היא לא אחת שנעלמת פתאום. בניסיון למצוא אותה ולהבין למה אשתו נעלמה, דדו חוזר בזכרונו אל השנה האחרונה בחייהם. שנה שהייתה מטלטלת יותר ממה שחשב.

האם יצליחו דדו ונתי להכיל את השינוי שחל בחייהם? להתמודד עם האתגרים שההורות מציבה בפניהם? האם הזוגיות שלהם תחזיק מעמד?

קָצֵר היא הצגה אינטימית בה לקהל יש תפקיד. הוא לא רק צופה, אלא גם שותף במסע שעובר הזוג.

כי מה זה נישואים בלי איזה משבר טוב...

/ נועה לזר-קינן, מחזאית

כשהתחלתי לכתוב את המחזה **קֶצֶר** כל מה שידעתי זה שהוא יהיה מחזה על זוג. אישה וגבר. ואם כבר זוג, אז שיהיה זוג נשוי. ואם כבר זוג נשוי, אז שיחוו משבר בזוגיות. כי מה זה נישואים בלי איזה משבר טוב?

רציתי שהמשבר יהיה סביב המימוש העצמי של כל אחד מבני הזוג, סביב הפנטזיות והחלומות האישיים, שהזוגיות לעיתים מתקשה להכיל (גם אם היא משתדלת). בהשראה מחיי החלטתי שלזוג יהיו שני ילדים, שאחד מהם הוא ילד מיוחד - מאובחן על הרצף האוטיסטי. בשנים האחרונות כתבתי לא מעט על חוויותיי עם בני, אבל הפעם רציתי להתמקד בזוג ההורים ובזוגיות שלהם, כשהילד נמצא ברקע. אז רציתי. לפעמים הכתיבה מחליטה עבורנו ואכן, תוך כדי כתיבה, הילד התפרץ למחזה ודרש את מקומו, כמו אומר לי "חשבת שתוכלי לשים אותי ברקע? הצחקת אותי. אני הנושא שלך, אמא". הבנתי שהוא צודק ושאני לא באמת יכולה לכתוב על זוגיות מבלי לכתוב על הורות, שכן הן כרוכות זו בזו באופן בלתי ניתן להפרדה.

התמודדות עם ילד מיוחד היא יומיומית, והחוויות נערמות זו על גבי זו, כמו שכבות של סלע, או כמו ערימות הכביסה שאני לא מספיקה לקפל. אבל הפעם ניסיתי לחזור לרגע ההתחלה, לרגע קבלת הבשורה, לטלטלה הראשונית. כמה קשה לשמוע שמהו עם הילד לא בסדר.

אני כבר כמעט חמש שנים אחרי האבחון ואני עדיין לא יכולה לומר שהפנמתי את הבשורה הזו עד הסוף, מה שכן- הבנתי שאין לזה סוף. זהו תהליך מתמשך שאף פעם לא פג תוקפו וכל פעם הוא מציב אתגרים חדשים.

אין לי פתרונות קסם, פרט מאשר להמשיך ללמוד, להיעזר ולדבר על זה. אני מאמינה גדולה בלדבר, לכתוב ולשתף. זה עושה לי סדר בכאוס, גורם לי להרגיש שאני לא לבד, ומקל על הקושי. ואם אני מצליחה תוך כדי גם להקל על מישהו נוסף, שחווה דבר דומה, אז בכלל אני מרגישה שזכיתי.

במחזה **קֶצֶר** בחרתי לעקוב אחרי זוג ההורים מרגע הבשורה ולבדוק מה קורה כשלכל אחד מהם יש דרך התמודדות אחרת.

למה צריך הצגות תיאטרון?

/ רוני ברודצקי, במאית

בשנת 2022 קשה שלא לשאול למה צריך הצגות תיאטרון. סיפורים יפים יש בכל כיס, בסמרטפון, בנטפליקס- מצולמים היטב, ערוכים, במחיר לכל דורש.

ובכל זאת, התכנסנו כאן הערב, כיבינו פלאפונים, חיכינו שהאורות מעלינו יכבו. שהאורות שעל הבמה ידלקו. חיכינו לראות את השחקנים, להיסחף לסיפור. כי כולנו קנינו כרטיסים והתלבשנו יפה על אף שהיינו עייפים, על אף שהחיים דרשו אותנו, בכל זאת, באנו, שתינו קפה. התיישבנו באולם. הסתכלנו קצת מה אחרים לבשו, ניסינו לנחש מאיפה הם הגיעו. התפלאנו לנוכח המקריות, איך קרה שדווקא כעת, אנחנו והם יחד באולם אחד, בהצגה אחת. הרגשנו טוב עם עצמנו. אנחנו אנשים שונים, כל אחד מאיתנו בא עם מטען חיון, ובכל זאת ברגע הזה שנתכנסנו פה, באולם התיאטרון, אנחנו ביחד. **אנחנו שותפים.**

ולדבר הזה, שותפות הקהל אין תחליף לא בסמארטפון ולא בנטפליקס. לרגע אנחנו עוזבים את יוקר המחיה, את מחירי הנדל"ן. פתאום אין בינינו מחלוקות פוליטיות. עכשיו אנחנו קהל, ורק מעצם כך יש לנו כל כך הרבה במשותף. כי צחקנו יחד מהבדיחה הזו שהצחיקה, ודמענו יחד מהסיפור שסופר. כי מחאנו כפיים יחד מרגע שהתפעלנו ממנו, וסלחנו על טעות שקרתה לשחקן, או למחלקה הטכנית ממש לנגד עינינו. כי חלקנו מרחב אחד, בזמן אחד. **כי אנחנו ביחד.**

ההצגה **קֶצֶר** היא הצגה על זוג שמקבל בשורה על בנם האהוב. בשורה שמטלטלת את חייהם. היא גם הצגה שמתייחסת באופן חדש לקהל. כאן הקהל הוא פרטנר, הוא שחקן שווה בתוך ההצגה. ההצגה לא יכולה להתקיים

בלעדיו. בהצגה הזו גם לכם כקהל יש ההזדמנות להרגיש מה היה קורה לו הייתם מישהו אחר, אם היו לכם חיים אחרים. גם לכם יש את ההזדמנות להרגיש את הזרקורים המסנוור ואת מחיאות הכפיים. גם לכם יש את היכולת להעניק למישהו אחר- קהל אחר, שצופה בכם- את ההזדמנות להתרגש ולצחוק. זה רק לרגע. אחר כך, החיים הרגילים והבטוחים יחזרו. אבל ברגע הזה תהיו יחד איתנו בסיפור הזה שנקרא **קֶצֶר**.

בשבילי זו הזדמנות להציץ להצגה מהזוויות האסורות. מאיפה שלא הכל מסודר ומהודק, אלא דווקא פרום. עבורי זו הזדמנות לתת חופש לכאן ועכשיו שאני לא יכולה לצפות, הכאן ועכשיו שאתם כקהל מביאים אתכם. הקול שלכם שצריך להישמע. אני סקרנית לראות מה הוא יהיה.

ודבר נוסף ואחרון. לפני שבעה חודשים נולד בני השני והפך אותי באחת לאמא לשניים. ההצגה הזו היא מכתב אל מי מכם שהוא הורה ורוצה לעשות את כל הטוב שביכולתו עבור ילדיו ועל הדרך טועה בשפע הטעויות שנקרות בדרכו. המילכוד הנהדר והיפהפה בלהיות הורים.

שלכם, רוני.

איך זה להיות נשוי לשחקן.ית?

/ אפרת ארנון ומולי שולמן

בקיץ 2010 נסעו אם, אב ובתם הקטנה לחופש בפוקט שבתאילנד האקזוטית. בעודם משתכשכים במים הצלולים הם שומעים אזעקת צונאמי! כהרף עין התמלא החוף בעשרות מקומיים שצועקים לתיירים הלבנבנים עם השייקים הצבעוניים לנוס במהירה כי גל צונאמי עומד לשטוף את החוף כל רגע. האימא מביטה בבעתה באב ושואגת "בוא נברח", האב מביט אחורה, רואה ים שקט ואומר לה שאין טעם לרוץ, אפשר ללכת בנחת.

האם תופסת את בתה בת השלוש ומתחילה לרוץ אל עבר המלון ששוכן על קו החוף. היא דוהרת קדימה וכשהיא מביטה לאחור היא רואה את האב אוסף את חפציהם ומנער בתנועות מדודות כל חפץ וחפץ... "רוץ כבר, גם ככה תיכף הכל יישטף" היא צורחת. בלובי המלון נדלקות נורות חרום המבשרות שמשהו רע עומד לקרות, יש היסטריה ובמסכי הפלאזמה רואים את מלך תאילנד מודיע על גל עצום שעשוי להגיע.

האם מתחילה לבכות והאב אוסף את הילדה אל ידיו ומציע להצטרף לשאר אורחי המלון ולעלות לגג, שם יהיו בטוחים יותר. אסור להשתמש במעליות ולכן הם מטפסים קומה אחר קומה בעוד האישה מתפללת בקול רם לסבתה השוכנת בשמים, סבתא דורה, שתשמור עליהם.

"בואו נאסוף את הדרכונים כדי שיוכלו לזהות את הגופות שלנו!" אומרת האם. האב מביט בה בהשתוממות "תפסיקי להלחיץ את הילדה, את מכניסה אותה לטראומה" הוא לוחש לה באוזן... "אנחנו עוד שניה מתים" היא זועקת... והוא מתחנן בפניה שתפסיק. הם עוברים בחדר והאם מחפשת את הדרכונים שהחביאה מפני גנבים ועכשיו בעצמה לא זוכרת איפה המחבוא.

פתאום היא נזכרת שדחפה אותם מתחת לכספת, ולא בתוכה, אוספת גם ארנק וחטיף ביסלי לילדה שנשאר עוד מהטיסה, שהילדה לא תהיה רעבה, היא חושבת לעצמה, ובעודה רצה מהחדר היא שומעת רעש של מים בוקע מחדר האמבטיה. היא פותחת את הדלת ורואה את האבא מקלח לאט וביסודיות את הילדה... "מה אתה עושה" רותחת האם מעצבים, "בואו כבר לגג תיכף מגיע הגל" האב ממשיך לקלח "אנחנו נסיים להתקלח ונעלה לגג".

האם סוגרת את הברז. האב פותח אותו בחזרה. האם סוגרת שוב וכשראשה סמוך לראשו מסננת לו "אתה הורג אותנו" האב מביט לתוך אישוניה ורושף "תשתלטי על עצמך - הכל יהיה בסדר". עוצמת הכעס שלהם אדירה, מלאת איבה, הם הרגישו שהם מתפוצצים.

בערב כאשר ישבו בפיאנו בר של המלון עם קוקטיילים ביד, בעוד הילדה מנמנמת עם בובת הברווז האהובה עליה, הציעה האם שאולי כדאי לצאת מחר לטיול ג'יפים. הוא חיבק אותה והזכיר לה שחשוב לו לעבור בשוק התבלינים שבעיר הסמוכה.

במסך הטלוויזיה מעליהם הרגיע מלך תאילנד שהצונמי שינה כיוון והחיים חוזרים למסלולם. זהו סיפור אמיתי שקרה לנו. ככה זה זוגיות, עליות ומורדות, סיבובים ועקלתונים ולפעמים גם סתם דרך ישרה ומשעממת.

כאשר נכנסנו לחדר החזרות של **קֶצֶר** התרגשנו ושמחנו אך גם היינו מלאי חששות. מעולם לא יצא לנו לעבוד יחד בהצגה. **עד היום.**

אז אנחנו משחקים זוג שנקלע למשבר, לכל אחד מהם יש את הדרך שלו להתמודד עם הבעיה. וכך גם בחיים האמיתיים - בחרנו לחיות יחד ויש בינינו אהבה גדולה, הערכה וחברות עמוקה אבל אנחנו שני אנשים שונים, גדלנו בצורה שונה, התבגרנו במקומות שונים, חונכנו אחרת ולא תמיד אנחנו רואים עין בעין את החיים או יותר נכון את הבחירות שהחיים מזמנים.

מולי הוא מזל שור ואני מזל אריה – ובלי קשר לאמונה באסטרולוגיה לפעמים כאשר אנו נמצאים בצומת בה כל אחד מגיב בצורה שונה והאחר מנסה למשוך לכיוון שלו, אנחנו מרגישים כדימוי את החיות עצמן עומדות אחת מול השניה - שור ואריה שלא מסכימים, רושפים וכועסים ועומדים על שתי רגליים אחוריות ולא מוכנים לוותר. אז חלק מהלימוד שלנו זה לדעת לקבל את הדעה השונה ולא לתת לשוני לקרוע אותנו ולהגיב בדרמטיות.

לסיום – אנו מודים על ההזדמנות שקיבלנו לעבוד יחד על במה אחת, קטנה ומלאה הפתעות.
khopkhunka (תודה בתאלינדית).

אפרת ומולי

נועה לזר-קנין מחזאית

מחזאית, תסריטאית ושחקנית. בעלת תואר ראשון בתוכנית הרב-תחומית באמנויות ובחוג לסוציולוגיה-אנתרופולוגיה באוניברסיטת תל-אביב. בוגרת בית הספר למשחק של יורם לוינשטין. כותבת הבלוג "זה לא מה שהבטיחו לי" בדיגיתל של עיתון "הארץ". מחברת הספר תרנגולת וביצה. תסריטאית בסדרות החממה, שכונה, ג'ינג'י, כפולה, אבא מטפלת, בת השוטר ועוד.

פיתוח עלילות לסדרות טלוויזיה: זגורי אימפריה, החממה ג'ינג'י. בין מחזותיה: ברטוד ואגנס (תיאטרון הבימה), חלומות של אחרים, איתמר- הילד העברי הראשון, מה זאת אהבה (תיאטרון השעה), ילדי בית העץ, מושלמת (תיאטרון המדיטק).

רוני ברודצקי במאית

במאית וסופרת. זוכת פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה 2020. בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה סמינר הקיבוצים, מסלול בימוי. בוגרת התוכנית הבינתחומית לאמנויות-תואר שני אוניברסיטת תל אביב. מועמדת לפרס היוצרת מבטיחה, במסגרת פרסי קיפוד הזהב, 2014. ספר ביכורים- בריכה כמעט אולימפית (הוצאת כנרת זמורה ביתן). מנהלת אמנותית של הקבוצה החיפאית, תיאטרון חיפה(2016-2019).

בין עבודותיה כבמאית: הלילה ה-12, איך לקום מכיסא-כתיבה ובימוי(תיאטרון חיפה), קרקס של יהודים- עיבוד לסיפורי נתן אנגלנדר(כתיבה בשיתוף דניאל כהן לוי), אקווריום-כתיבה ובימוי. בתיאטרון הלאומי של זלצבורג Aquarium-כתיבה ובימוי גרסה אוסטרית 1000 tutorials-כתיבה ובימוי. בבית הספר למשחק גודמן: הארדקור-כתיבה ובימוי.

בתיאטרון צוותא: כי אמיתית היא (כתיבה ובימוי בשיתוף ניבה דלומי), חובזה- עיבוד לסיפורי אתגר קרת. בפסטיבל עכו: השולחן כתיבה ובימוי. בפסטיבל חיפה להצגות ילדים: נונה קוראת מחשבות-כתיבה ובימוי; אם פתאום אפגוש אריה-בימוי. בסמינר הקיבוצים: white lie, נוקטורנו מס' 9-כתיבה ובימוי; בבית ביאליק: אגדה במעבדה-כתיבה ובימוי; בפסטיבל ימי זמר חולון: שירים גדולים לילדים קטנים-כתיבה ובימוי בשיתוף רובי קסוס. בימים אילו כותבת את ספרה השני.

שי אהרון תפאורה ותלבושות

בוגר המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. מעצב בתיאטראות השונים ובטלוויזיה.

בין הצגות התיאטרון להן עיצב תפאורה ו/או תלבושות: הקומה השלישית, הגלולה, מרלן (תיאטרון בית ליסין), דינה (תיאטרון דימונה), הנידפים(תיאטרון נוצר).

תומר כץ מוזיקה מקורית

מפיק מוזיקלי, כותב ומלחין.

משתף פעולה עם אמנים ישראלים מז'אנרים שונים, ביניהם – דויד ברוזה, רונה קינן, נגה ארז. בשנה האחרונה כיכב בפלייליסטים עם D Fine Us ועם שירי הפסקול שיצר לסדרה "המפקדת", בשיתוף עם אקו. בימים אלה עובד, בין היתר, על אלבום הבכורה שלו עם הפרויקט המוזיקלי D Fine It, המחבר בין אהבתו לדלתא בלוז, גוספל וג'אז לבין חזון הפקה אלקטרונית מודרנית.

שחר פנקס דרמטורגיה

בוגרת תואר שני בבימוי, החוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. משמשת כדרמטורגית בית של תיאטרון הבימה.

בין עבודותיה כמחזאית: בשר גבירותי ורבותי (אנסמבל הרצליה), אבא שלי לא ציפור (פסטיבל ישראל). אדם לא מת סתם, המאהב, אבא גוריו, סיפור פשוט, לבד בברלין, ארץ חדשה בשיתוף שי פיטובסקי. כדרמטורגית: הסוחר מוונציה, לא אשנא, הקמצן, סימני דרך, מיקה שלי (תיאטרון הבימה). תהלה, האדרת, בדמי ימיה. כנרת כנרת, חלום ליל קיץ (תיאטרון החאן). הוא הלך בשדות (תיאטרון בית ליסין). בימינו לא יוצאים לדו קרב, הבא אחריו, הדירה של רוזה בשיתוף איה קפלן. דרך השלום (תיאטרון באר שבע). אורסטס ואלקטרה-משפט רצח (תיאטרון לאומי קפריסין). פרסים: מחזאית השנה על ההצגה אדם לא מת סתם 2013, פרס רוזנבלום למחזאית 2014.

טל קון תנועה

בוגרת תואר שני M.F.A בהצטיינות יתרה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב (2021). בוגרת בהצטיינות של בית הספר לאמנויות המחול במכללת סמינר הקיבוצים, תואר ראשון B.ED בהתמחות בהוראת תיאטרון-מחול (2012).

קוריאוגרפיה, עיצוב ובימוי תנועה בהצגות: Landestheater, אוסטריה: Aquarium, 1,000 Tutorials. בתיאטרון חיפה: בעלים ונשים, אקווריום, זיתים, קרקס של יהודים, אמסטרדם, פאקינג תתעוררו. בתיאטרון הקאמרי: מפיסטו. בתיאטרון הערבי עברי: בלוק 30. בתיאטרון האינקובטור: גידי – מחזמר בהקיץ, המון מה להפסיד. בתיאטרון המדיטק: דון קישוט, קאיטוש הילד המכשף, לאסי, החתול במגפיים. בתיאטרון השעה: אחרי החגים, מכתבים לאחי, זה בראש שלך. בסטודיו למשחק ניסן נתיב: ככלות חמש שנים. בסמינר הקיבוצים: הסוחר מוונציה, הסערה, המסיבה הזאת שכולם מדברים עליה, WHITE LIE. בסטודיו לאמנויות התיאטרון ע"ש יורם לווינשטיין: החייל הרזה. משחקת בהצגה בית ספר מאת יהונתן רון. הוראת תנועה לתיאטרון בתיכון "בן צבי" קריית אונו ובתיכון "בליך" רמת גן.

עדי שמרוני תאורה

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב והאקדמיה "Mountview" בלונדון (התמחות בעיצוב תאורה). עיצבה תאורה להצגות, הופעות מחול ומופעי מוזיקה בארץ ובחו"ל.

בין עבודותיה: כבוד אבוד, יהודים רעים, הזאבים, סוס אחד נכנס לבר, איסמעליה האחרים (תיאטרון הקאמרי). גיבורים, הדה גבלר (תיאטרון הבימה). שיינדלה, הקוסם מארץ עוץ, מימונה, אחרון ימיה, הפרדס, אישה בעל בית, מדליה להארי, שבטים, ארוחת פרידה, הזוג המוזר, פולישוק, מר גרין, היורשת, משפחה חמה, עבדאללה שוורץ (תיאטרון בית ליסין). משיח, הרוזן ממונטה כריסטו, פיאף, המשרד, קן הקוקיה, שחק אותה סם, למה לא באת לפני המלחמה?, גלילאו, הגיבן מנוטרדם, חתונת הדמים, אבודים ביונקרס, הפקר(תיאטרון באר שבע). עופרה-דרמה מוזיקלית (תיאטרון הצפון). הדודה של מנש, מחיר הכבוד (בשיתוף עם חני ורדי-תיאטרון חיפה). עץ הדומים תפוס, סוד הגן הנעלם, לא דובים ולא יער, מוף ומוריס, רשת ביטחון, חנה סנש (תיאטרון המדיטק). גוונים במחול 2011 – תוכניות ג' ו-ד'. נישואי פיגארו, מאדאם באטרפליי חליל הקסם (האופרה הירושלמית). פסטיבל א-ז'אנר (2012-15, תיאטרון תמונע). קונטקט (מרכז ענב לתרבות), חיזו בטטה (תיאטרון רמלה).

אדם ליטאור-מור עוזר במאית

בוגר גודמן בית-הספר למשחק בנגב (2021).

גודמן/תיאטרון באר-שבע: אידית וולץ עזב/ה את הקבוצה.

מימין לשמאל: אדם ליטאור-מור, שי אהרון, רוני ברודצקי, תומר כץ, עדי שמרוני

אפרת ארנון

בוגרת הסטודיו בהנהלת ניסן נתיב.

בין תפקידיה בתיאטרון: כולם היו בניי, הם יורים גם בסוסים (תיאטרון הקאמרי), בומרנג, אופוריה (תיאטרון חיפה), בזעיר אנפיו, גוליבר, מקבת (תיאטרון גשר), זו היא הארץ, אויבים, פרדוקס, הלואי והיית אישה, תורת הזרע (תיאטרון תמונע), תדגימי (מוזיאון תל אביב). מחזאית ובמאית של ההצגה שיחה אצל המנהל בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא. תסריטאית ושחקנית בסרט צינר. בקולנוע- השתיקה, שפם, עבודה זרה.

מולי שולמן

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב, תל-אביב 2000.

שיחק בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה" 2001-2007. בין תפקידיו: הזכייה הגדולה, יונו והטווס, קומפני, הכל אודות חווה, סוביניר, הכל בגן, רק אתמול נולדה, בין חברים, רומיאו ויוליה, פרק ב', קומדיה סקסית בליל קיץ (שיחק ואף עיבד ותרגם יחד עם ירון ברובינסקי), עפיפונים, בימינו לא יוצאים לדו-קרב, דונה פלור נשואה לשניים, הלוויה חורפית, כלוב העליזים, 04:12 (בנוסף תירגם את המחזה), הבא אחריו, הדירה של רוזה, דרך השלום (תיאטרון באר שבע). בימוי - אידיוט לארוחה (תיאטרון באר שבע), שמואל (תיאטרון תמונע), מר קולפרט (תיאטרון תמונע, זוכת שני פרסי קיפוד הזהב 2010). סקאפן (גודמן- בית ספר למשחק בנגב, 2014), בוא תכיר את אבא טלוויזיה-זה המצב, הכל הולך (עונה 2+1), בלתי הפיך, המובילים, להתבגר, תראו מי שואל, קופיקו, כדברא עונה 3, שקשוקה. קולנוע -חטאים בבימוי אבי נשר, ג'סטה בבימוי קובי מחט.

יו"ר אגודת הידידים גב' עליזה מנור

מייסדים

אדמה מכתשים

לוי אריה- הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA

לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ

מתן שירותי בריאות בע"מ - רינה רמות

עליזה מנור- ע.ע מנור ייזום, שיווק וניהול בע"מ

ידידים לפי סדר א'-ב'

אברהם עדי ואליזבט, אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ,
אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו, אופק ורד וזיו, איתני רונית ואלדד, אליה רחל ומקס,
אלימלך כוכי ומאיר- אחים אלימלך בע"מ, אלתר אמנון ועדנה, אמויאל קובי ומיטל - קרן תעשיות,
בדש ארז - ב.ב אפיק, בלהה אדם, בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ, בן כנען סימה וישראל,
בן סימון רינה ואלי, ד"ר ברנר הלל ודורה, גז דניאלה ויוסי, גרינבאום אירית ואשר, דורון מוטי וחני,
חיים עמירה ונתן, חמו שי - עבודות בניה בע"מ, כהן אביב ויוליה, כהן מיכל ושלמה,
כהן שוש ויעקב, כחלון סימה ויעקב, ליליאן עידו ואסתר, ליפשיץ איריס ועופר, מזור איתי ולירון,
מיטלר אורית ואורי, מייסלוס מקס ורוסיטה, עו"ד סימונה גולדמן ואריה מימון, בן שמואל יצחק,
מרש אדריכלים בע"מ - מרש עליזה ורמי, נגב מינרלים בע"מ - רזין אליו וניצה, עפרה חן,
נגר מיטל ורון, נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי, סופרו מירב ויובל, עמרני עמליה ומנחם,
פוגל אירית ומוטי, פרחי שוקולד, צמיגי ליבוביץ - אידל מיקי ושרון,
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ - אלוש צביקה וחגית, קארס נורית וסיוון, רוזנבליט אמיר,
רוט אנה ואורי, ד"ר גרגורי ריביצקי ואנה צינברג, רייך יוסי ומרגיט בוגן- בית מרקחת הנגב,
שדה טל, שוורץ גישרה, שוורץ יוסי - 010 יזמות בע"מ, שופן יהודית - כימקונטקט ישראל בע"מ,
שטרן שי ורוית - חזון סי בע"מ, בני דרורה ושמואל שלום, פרופ' דורית ואלון תבור,
תבליני מימון - מימון אברהם ואיתי

שחקני התיאטרון לעונה 2022-23 לפי סדר א'-ב'

עמית אולמן, אפרת ארנון, רון ביטרמן, נעה בירון, אורי בלופרב, אלון בראל*, נועם ברמט*,
אמיר גולדמן, תמיר גינזבורג, קרלוס גרזוזי, תום גרציאני, אסף דגני, אבי דנגור, יואב הייט,
שרה וינו-אלעד, אביב ונטורה*, אסף זגה*, איתי חביב**, לוטם חכמון*, יעל טל, אורן כהן*,
ויקי כהן*, נגה כץ, אביב כרמי, הילה לב-ארי, נעמי לבוב, רון מגידיש*, זוהר מידן*,
רבקה מיכאלי, דניאל מנוחין*, אלון נוימן, שיר סייג*, רפאל עבאס, אדוה עדני, אילי עלמני,
עמית פרטוק*, אודי פרסי, דניאל קדוש*, נבו קמחי, אמיר קריאף, עמית רהב, ניצה שאול,
סנדרה שדה, מולי שולמן, אדיר שטיבלמן*, שרון שטרק, דני רועי שפירא*,
טלי שרון, ליאב תורג'מן**

*בוגרי גודמן, בית ספר למשחק בנגב

**תלמידי גודמן

SHORT CIRCUIT

By **Noa Lazar Keinan**

Directed by **Ronnie Brodetzky**

Set and Costume Design **Shay Aaron**

Music **Tomer Katz**

Dramaturgie **Shahar Pinkas**

Movement Design **Tal Cohn**

Lighting Design **Adi Shimrony**

Assistant Director **Adam Litaor-Moor**

Performed by **Muli Shulman & Efrat Arnon**

In the middle of the day, Dado, a successful children's author, receives a message from Nati, his wife, that she is not coming back today. Very uncharacteristic of her. Nati, who never forgets anything, who remembers the opening code of the building of all their friends, who has a lid on every plastic box, the one who manages the house, him and the children - is not a person who suddenly disappears. In an attempt to find her and understand why his wife disappeared, Dado goes back in his memory to the last year of their lives. A year that was more turbulent than he thought.

Will Dado and Nati manage to contain the change that has taken place in their lives? To deal with the challenges that parenthood poses? Will their relationship last?

Short Circuit is an intimate show in which the audience plays a meaningful role. He is not only a spectator, but also a partner in the journey the couple is going through.

Opening: 24 July 2022, Theatre 3, Beer Sheva

🕒 **1 hour 20 minutes** with no interval

תיאטרון באר-שבע

זוכה "אות בן-גוריון"
לשנת תשפ"ב, אוקטובר 2021,
מטעם אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

b7ttheater

www.b7t.co.il תיאטרון באר שבע

*2690

שדרות רגר 41, המשכן לאמנויות הבמה באר-שבע